

Bijlage

Het grondgebied van de gemeenten Noordoostpolder, Urk en Flevoland en van het gedeelte van het grondgebied van de provincie Noordholland dat ten Noorden van het Noordzeekanaal en het « IJ » gelegen is.

Gezien om te worden gevoegd bij het ministerieel besluit d.d. 8 februari 1984.

De Staatssecretaris voor Landbouw,
P. DE KEERSMAEKER

N. 84 — 842

**2 APRIL 1984. — Ministerieel besluit
betreffende het verplaatsen van bijenvolken**

De Staatssecretaris voor Landbouw,

Gelet op de wet van 30 december 1882 op de diergeneeskundige politie en de schadelijke insecten, gewijzigd bij de wet van 2 april 1971 en bij koninklijk besluit van 14 augustus 1933;

Gelet op het koninklijk besluit van 10 september 1981 betreffende de bestrijding van de besmettelijke ziekten van de bijen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 12 december 1983, inzonderheid de artikelen 3 en 4;

Gelet op het akkoord van de Minister van Buitenlandse Betrekkingen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 9 augustus 1980;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat het verplaatsen van bijenvolken de voor-
naamste factor vormt voor de verspreiding van besmettelijke bijenziekten, in 't bijzonder van varroose, en dat onmiddellijke maatregelen moeten worden genomen om dit te reglementeren,

Besluit :

Artikel 1. Elke bevolkte bijenkast of korf geplaatst op een terrein niet aanpalend aan de woning van de bijenhouder die er eigenaar van of verantwoordelijk voor is, moet voortdurend identificeerbaar zijn.

Hiertoe moeten :

a) indien de korf of kast deel uitmaakt van een bijenstand voorzien van een bijenhal in bestendige materialen, de naam en het adres van de eigenaar zijn aangebracht op de toegangspoort;

b) in de andere gevallen, deze gegevens in leesbare en onuitwisbare letters op de vijf eerste korven of kasten en op ten minste twintig procent van de volgende, voorkomen.

Art. 2. § 1. Elke verplaatsing van bijenvolken over een afstand van meer dan tien kilometer vanaf de bijenstand van oorsprong moet gedeckt zijn door een oorsprongs- en gezondheidscertificaat op naam van de eigenaar der volken opgesteld door de inspecteur-dierenarts van de omschrijving waar de bijenstand van oorsprong zich bevindt.

§ 2. Uit het certificaat bedoeld bij § 1 moet blijken dat de bijenstand van oorsprong :

a) minder dan één maand voor de verplaatsing der volken onderzocht werd door de inspecteur-dierenarts of zijn assistent;

b) vrij is van Europees vuilbroed, Amerikaans vuilbroed, acarose en varroose;

c) geen enkel teken vertoont van andere besmettelijke bijen-
ziekten;

d) zich niet bevindt in een schutkring zoals bedoeld bij artikel 8 van het koninklijk besluit van 10 september 1981 betreffende de bestrijding van de besmettelijke ziekten van de bijen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 12 december 1983.

Annexe

Le territoire des communes de Noordoostpolder et Urk, le Flevoland et la partie continentale du territoire de la province de Noordholland située au Nord du canal de la Mer du Nord et het « IJ ».

Vu pour être annexé à l'arrêté ministériel du 8 février 1984.

Le Secrétaire d'Etat à l'Agriculture,
P. DE KEERSMAEKER

F. 84 — 842

**2 AVRIL 1984. — Arrêté ministériel
relatif au déplacement des colonies d'abeilles**

Le Secrétaire d'Etat à l'Agriculture,

Vu la loi du 30 décembre 1882 sur la police sanitaire des animaux domestiques et les insectes nuisibles, modifiée par la loi du 2 avril 1971 et par l'arrêté royal du 14 août 1933;

Vu l'arrêté royal du 10 septembre 1981 relatif à la lutte contre les maladies contagieuses des abeilles, modifié par l'arrêté royal du 12 décembre 1983, notamment les articles 3 et 4;

Vu l'accord du Ministre des Relations extérieures;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par la loi du 9 août 1980;

Vu l'urgence;

Considérant que le déplacement des colonies d'abeilles constitue le facteur principal de la dispersion des maladies contagieuses des abeilles, en particulier de la varroose, et que des mesures immédiates doivent être prises pour le réglementer,

Arrête :

Article 1er. Toute ruche habitée installée sur un terrain non attenant au domicile de l'apiculteur qui en est le propriétaire ou le responsable, doit être identifiable en permanence.

A cette fin :

a) si la ruche fait partie d'un rucher doté d'un abri en matériaux durs, le nom et l'adresse du propriétaire seront mentionnés sur la porte d'entrée;

b) dans les autres cas, ces indications devront figurer en caractères lisibles et indélébiles sur les cinq premières ruches et sur vingt pour cent au moins des suivantes.

Art. 2. § 1er. Tout déplacement de colonies à plus de dix kilomètres de distance du rucher d'origine doit être couvert par un certificat d'origine et de santé établi au nom du propriétaire des ruches par l'inspecteur vétérinaire de la circonscription vétérinaire où se trouve le rucher d'origine.

§ 2. Du certificat visé au § 1er, il doit ressortir que le rucher d'origine :

a) a été examiné par l'inspecteur vétérinaire ou un assistant apicole moins d'un mois avant le déplacement des ruches;

b) est indemne de loque européenne, de loque américaine, d'acarose, de varroose;

c) ne présente aucun symptôme d'autres maladies contagieuses des abeilles;

d) ne se trouve pas dans une zone de protection visée à l'article 8 de l'arrêté royal du 10 septembre 1981 relatif à la lutte contre les maladies contagieuses des abeilles, modifié par l'arrêté royal du 12 décembre 1983.

§ 3. De geldigheid van het bij § 1 bedoelde certificaat wordt vastgesteld door de inspecteur-dierenarts, maar mag slechts betrekking hebben op het bijenseizoen van het lopend jaar.

Art. 3. § 1. Bij de verplaatsing van kolonies moet de imker, indien de plaats van bestemming gelegen is in een andere diergeneeskundige omschrijving dan deze waar zich de bijenstand van oorsprong bevindt, de toestemming van de inspecteur-dierenarts bevoegd voor het ambtsgebied van bestemming verkrijgen. Hier toe moet de imker aan de betrokken inspecteur-dierenarts een dubbel van het bij artikel 2 bedoelde certificaat overmaken en hem de juiste ligging van het terrein waar de volken zullen worden geplaatst, de naam en het adres van de eigenaar, alsmede de duur van het verblijf aalkaar mededelen.

§ 2. Het dubbel van het certificaat dat voor akkoord geviseerd werd door de inspecteur-dierenarts en dat naar de belanghebbende werd teruggezonden, moet op zichtbare wijze worden aangebracht op de plaats waar de bijenkolonies zich bevinden en dit tijdens de ganse duur van het verblijf op de tijdelijke verblijfplaats.

Art. 4. Het is de bijenhouders verboden koninginnen, kolonies of zwermen te verkopen of te koop aan te bieden die voortkomen van een bijenstand die niet gedekt is door een geldig oorsprongs- en gezondheidscertificaat dat werd afgeleverd overeenkomstig artikel 2. Dit certificaat moet worden overgelegd op elk verzoek van de inspecteur-dierenarts of van zijn assistent voor de bijenteelt.

Art. 5. § 1. Elke kolonie die behoort tot een bijenstand op een tijdelijke verblijfplaats die niet beantwoordt aan de voorwaarden bij dit besluit, zal als verdacht besmet worden beschouwd.

§ 2. Voor de kolonies bedoeld bij § 1 zal op bevel van de inspecteur-dierenarts worden overgegaan tot de nodige monsternemingen en onderzoeken. In geval een onderzoek het bestaan van een besmettelijke ziekte bedoeld bij artikel 1 van bovenvermeld koninklijk besluit van 10 september 1981 aan het licht brengt, beveelt de inspecteur-dierenarts de vernietiging van de aangetaste kolonies zonder vergoeding van de eigenaar.

§ 3. De kosten voortvloeiend uit de toepassing van dit artikel zijn ten laste van de eigenaar van de betrokken kolonies en worden door het Gemeentebestuur teruggevorderd.

Art. 6. De kosten van de laboratoriumonderzoeken gevraagd in toepassing van artikel 2 zijn ten laste van de eigenaars der kolonies.

Art. 7. Dit besluit is eveneens van toepassing op de bijenkoninginnen, de kolonies of de zwermen afkomstig van een Benelux-partnerland.

Art. 8. De overtredingen van dit besluit worden gestraft overeenkomstig de artikelen 4, 6 en 7 van de wet van 30 december 1882 op de diergeneeskundige politie en de schadelijke insecten.

Art. 9. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

Brussel, 2 april 1984.

P. DE KEERSMAEKER

N. 84 — 843

9 APRIL 1984. — Ministerieel besluit betreffende de toekenning van een premie voor het aanhouden van het zoogkoeienbestand voor het verkoopsseizoen 1983-1984

De Staatssecretaris voor Landbouw,

Gelet op de wet van 15 januari 1938 betreffende de oprichting van een Nationale Zuiveldienst;

Gelet op de wet van 29 juli 1955 tot oprichting van een landbouwfonds gewijzigd door de wet van 26 december 1956;

§ 3. La validité du certificat visé au § 1er est fixée par l'inspecteur vétérinaire mais ne pourra couvrir que la saison apicole de l'année en cours.

Art. 3. § 1er. Lors du déplacement de ruches, si le lieu de destination est situé dans une circonscription vétérinaire différente de celle où est installé le rucher d'origine, l'apiculteur doit préalablement au déplacement obtenir l'accord de l'inspecteur vétérinaire responsable pour la circonscription de destination. A cette fin, l'apiculteur transmet à l'inspecteur concerné un double du certificat visé à l'article 2 et lui communique la situation exacte du terrain où seront placées les ruches, le nom et l'adresse du propriétaire dudit terrain ainsi que la durée de la transhumance.

§ 2. Le double du certificat visé pour accord par l'inspecteur vétérinaire et renvoyé à l'intéressé, doit être placé de façon lisible à l'endroit d'installation des ruches pendant toute la durée de la transhumance.

Art. 4. Il est interdit aux apiculteurs de vendre ou d'offrir en vente des reines d'abeilles, des colonies ou des essaims provenant d'un rucher non couvert par un certificat d'origine et de santé en cours de validité délivré conformément à l'article 2. Ledit certificat doit être présenté sur toute réquisition de l'inspecteur vétérinaire ou de son assistant apicole.

Art. 5. § 1er. Toute colonie appartenant à un rucher en transhumance qui ne répond pas aux conditions fixées par le présent arrêté sera considérée comme étant suspecte en contamination.

§ 2. Pour les colonies visées au § 1er, il sera procédé sur ordre de l'inspecteur vétérinaire aux prélèvements et examens nécessaires. Au cas où un examen met en évidence l'existence d'une maladie contagieuse visée à l'article 1er de l'arrêté royal du 10 septembre 1981 précité, l'inspecteur vétérinaire ordonne la destruction des colonies atteintes sans indemnisation du propriétaire.

§ 3. Les frais inhérents à l'exécution du présent article sont à charge du propriétaire des colonies concernées et seront recouvrés par l'Administration communale.

Art. 6. Les frais pour les examens de laboratoire, demandés en application de l'article 2, sont à charge du propriétaire des ruches.

Art. 7. Le présent arrêté est également d'application pour les reines d'abeilles, les colonies ou les essaims provenant d'un pays partenaire du Benelux.

Art. 8. Les infractions aux dispositions du présent arrêté sont punies conformément aux articles 4, 6 et 7 de la loi du 30 décembre 1882 sur la police sanitaire des animaux domestiques et les insectes nuisibles.

Art. 9. Le présent arrêté entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge.

Bruxelles, le 2 avril 1984.

P. DE KEERSMAEKER

F. 84 — 843

9 AVRIL 1984. — Arrêté ministériel relatif à l'octroi d'une prime de maintien du troupeau de vaches allaitantes pour la campagne de commercialisation 1983-1984

Le Secrétaire d'Etat à l'Agriculture,

Vu la loi du 15 janvier 1938 relative à la création d'un Office national du lait et de ses dérivés;

Vu la loi du 29 juillet 1955 créant un Fonds agricole modifiée par la loi du 26 décembre 1956;